

Malins dikter

Att vara tonåring

Dikter skrivna 1993-1995

Vill slippa alla tvång,
befria mig från ansvaret.
Tonerna spelas om igen.
Jag älskar dem,
men vet ändå,
att de snart tonar ut.
Vill slippa höra dem,
lindra kärlekens smärta.
Vill bara vara,
slippa fundera,
slippa alla känslor & all längtan.
Vill bara vara.

Tunga rörelser
lätta tankar
evig musik,
till dina vågor.
Lätta tankar,
så lätta
att de kan lätta ankar
& guppa iväg
på dina vågor

Rummet.
Tiden,
existerade inte.
Ljuset,
från en naken lampa.
Mörkret,
långt där borta.
Ditt bröst.
Din värme.
Gång på gång,
tänkte jag på hur lycklig jag var.
Musiken,
som bad oss dansa.
(Väggarna,
som bad oss tiga.)
Dina ögon.
Din blick,
som bad om kärlek.

En bit av dig,
i varje steg.
En bit av dig,
i varje andetag.
En liten bit av dig,
i varje ord jag uttalar,
i varje tanke.
Varje andetag,
så livsviktigt.
Om jag slutar,
kommer jag aldrig
att kunna leva igen.

Jag la av
masken
Du tog av dig
tiden
Jag gav bort
mina ögon
till dig
Du lånade ut
dina andetag
Jag gav dig
min allra
dyraste gåva
Du fick
all min kärlek

Sanden rinner
sakta
mellan mina fingrar
Stranden oändlig
Havet ändlöst
Tiden
flyger med måsarna
Sanden varm
mot min nakna kropp
Måsarna flyger
högt över havet
Måsarnas skrik
mot den bleka himlen
Hade jag
varit mås
hade jag också skrikit

Du kan få
mina känslor
all vrede & all sorg
Du kan få
mitt hår
att dölja dig bakom
när ingen förstår dig
Du kan få
mina oskrivna dikter
för ingen annan än du
skulle kunna hata dem
Du kan få
båda mina ögon
jag tänker ändå blunda
för hela omvärlden

Dör man
av en ask Ipren?
Dör man
av en p-piller karta
om man äter
alla piller på en gång?
Dör man
om man hoppar över kanten?
Dör man
om man drunknar
i dina ögon?
Dör man
av att trampas sönder
utav massorna?
Dör man
om man käkar en banan
med skalet på?
Dör man
av att våga
vara sig själv?

Den dagen,
då jag var blind
för hela världen.
Trevande
efter tystnaden.
Inlåst
i garderoben.
Utan
att hitta nyckeln.
Den dagen
då jag tappade allt,
men hittade
mig själv.

Två tomma blad
Solen lyser in
genom fönstret
två oskrivna blad
jag,
ska fylla dem
med kärlek
med alla
osagda ord
med mig själv
ligger bara här
alldeles vita
Solen går i moln
& så är allt försent

En kärlekshistoria

Våren 1997

Du låg där
bredvid mig i sängen.
Din breda nacke
& ditt sträva hår.
Sen åkte du ifrån mig
& lämnade kvar
några bananlådor
& ett stökigt rum
samt en stökig själ,
min själ.
Du sa
att du ville packa ner mig
i en resväska
& ta med mig.
Men jag kunde inte
& du försvann.

Du bara kom en dag
& kastade dig
in i mitt liv.
Utan att ifrågasätta
utan att vara ivägen.
Plötsligt
har jag fått en sambo,
en vän i sängen på nätterna.
Du bara kastade dig
utan livlina
handlöst
& jag älskar dig.

Du kom inte
som en vårvind,
du kom
som en orkan
& rörde runt
i mina känslor.
Du svepte med dig
allt tvivel & all rädsla
helt plötsligt
finns du bara här
med ditt gulliga leende.

Jag vet inte
vad jag känner,
om jag vill,
om jag orkar.
Jag vet inte
om vi passar ihop,
om du är
vad jag vill ha.
Du behöver mitt rum
& jag
jag behöver någon
som tycker om mig,
mer än alla andra.
Så älska mig
& du får stanna.

Jag smulade sönder
dina rosor
för att du
du smulade sönder
alla de känslor
jag en gång hade för dig.
Jag tog alla dina saker
& slängde ut dem
ur mitt rum
för att jag
inte får komma in
i ditt liv.
Du låste ute mig
för att jag
älskade dig
mer än du älskade mig.
Jag fryser fortfarande.

Någon gång
jag vet inte när
det hände
men någongång.
Kanske var det den dagen

då du inte kom
eller fredagen
då du inte ville prata
inte vara ensam
med mig.
Kanske var det
den kvällen
då jag såg en annan
& önskade
att du inte fanns.
Var det då kärleken dog?

Ligger bara här
Knäpptyst,
för att kunna höra
din röst genom väggen
lyssnar.
Varje ord du uttalar
hugger i mitt hjärta,
ändå lyssnar jag.
Sådan är den
kärleken.

Se inte på mig
Le inte mot mig.
Kom inte hit
& få mig att minnas
att sakna
det vi hade.
Le inte mot mig
för jag älskar dig fortfarande.

Du sa aldrig
att du älskade mig
ändå trodde jag det
ville det så gärna.
Blundade för allt annat
än tecken på din kärlek.
Rosorna.
Jag trodde det
så starkt
som jag älskade dig.
Trodde inte
att du skulle gå.
Jag bad dig välja
& du gick.
Du sa aldrig
men jag trodde det.
Varför grät du
när du gick?

Livet

Skriven 1998

Vi lekte med livet
du & jag.
Vi riskerade allt
& lite till.
Vi lekte med elden
du & jag
men visste inte
att det skulle sluta så här.
Var det kanske livet
som lekte med oss
den där dagen i januari?
Nu efteråt känns det
som om du
lekte med mig
medans jag
brände mig på lågorna.

Mitt liv
springer ifrån mig
på blödande fötter
medan jag själv
bara står & ser på.
Jag blundar ibland
för att slippa.
Ännu värre när jag tittar upp
mot trädkronan
där löven brukade sitta.
Knäpptyst
inte ett ljud
inte ens ett löv som prasslar
medan mitt liv
springer ifrån mig,
jag vänder mig om.

Tiden dog

Skriven 1998

Hur nära
kan man komma?
Hur mycket
kan man öppna sig?
När solen går ner
finns bara
din hand kvar.
Solen är redan borta
säger du
& jag tror
på allt du säger.

Du öppnar dina ögon
& jag ser
rätt in.
Du öppnar din mun
& jag blundar
för att behålla
något av mig själv.

Jag huttrar
& du värmer mig
med din närvaro.
Jag vet inte
vad jag vill.
Det vet
nog inte du heller.
Så vi sitter kvar
här
utanför mitt fönster.

Vi pratade
& tiden dog.
Skymningen kom
men vi flydde den inte.
Vi satt lugnt kvar
& lät den omsvepa oss.